

LẠC HỒNG - TIN TỨC

Trường Việt Ngữ Lạc Hồng
PCC Rockcreek, Portland

Mini Tạp Chí số 2

Ngày 18 tháng 12, 2010

TRƯỜNG HỌC TRƯỜNG ĐỜI

Đôi chiếc lá vàng rơi chậm
chạp, thông thả, chao đảo
trước khi chạm đất.

Giật mình!

Cuối Thu!

Lễ “Tạ Ôn” đến rồi!

Tạ ơn Người, tạ ơn Đời!

“Sống ở trên đời, mình vừa là thầy, vừa là trò. Khi dạy, mình học và khi học, mình dạy”. Nghe qua thì thấy triết lý quá ư kỳ cục và không biết nó có hợp theo biến chuyển của thời gian không? Người xưa chỉ ví von đơn giản “Thời giờ ngựa chạy, tên bay”. Ngày nay hầu hết chúng ta đều cho rằng “Không gì khiến thời gian qua mau bằng những ngày nghỉ”. Đôi ngày nghỉ đó, có khi nào chợt nghĩ đến công ơn sinh thành, dưỡng dục “Cha mẹ nuôi con biển trời lai láng, Con nuôi cha mẹ tính tháng, tính ngày”. Ôi! “Cha mẹ làm cho con cái cười nhiều mà khóc ít; khi

con khóc thì cha mẹ dỗ dành. Trái lại, con cái khiến cho cha mẹ cười ít mà khóc nhiều; khi khóc thì cha mẹ âm thầm khóc một mình”. Lớn lên “Đi một ngày đàng, học một sàng khôn”, nếu ai biết tích lũy kinh nghiệm trong cuộc sống thì “đường lối giáo dục đỡ tốn kém nhất là học hỏi kinh nghiệm của kẻ khác và của chính mình”. Rồi sống trong xã hội “Chọn bạn mà chơi, chọn nơi mà ở”. Tất cả là ở ta “Bạn và Thù khác nhau: Bạn thương ta mặc dù ta có khuyết điểm; Thù

ghét ta mặc dù ta nhiều ưu điểm”. Có ai mà không muốn dạy dỗ con mình từ thuở ấu thơ: “Vi dầu cầu ván đóng đình, Cầu tre lắc lẻo, gập ghềnh khó đi. Khó đi mẹ dắt con đi, Con đi trường học, mẹ đi trường đời”. Cho nên “Hãy cầm tay con trẻ khi có dịp; chẳng bao lâu chúng sẽ không cho cầm nữa đâu!”.

Nhưng trường đời thật lắm nỗi chông gai “Thất bại là mẹ thành công”. Hãy tâm niệm “Thất bại là ông thầy dạy giỏi hơn thành công”. Một cách học hỏi “Biết thì thưa thốt, không biết dựa cột mà nghe”. Người ta nói “Tranh cãi là ngu dốt. Bàn luận mới là trao đổi kiến thức. Kiến thức phải được cải tiến, gia tăng và thử thách không ngừng, nếu không kiến thức sẽ biến mất”.

Học để lấy kinh nghiệm đời

Và để kết luận “Một nền giáo dục theo đúng nghĩa phải dạy học sinh, sinh viên những giá trị đích thực của cuộc sống”. Do vậy;

Học!

Học nữa!

Học mãi!

“Học nhiều sẽ có cái hay là thấy mình còn biết quá ít dù cho đó là trường học hay trường đời”.

Trung Nguyên

Mục Lục

Tường Học Trường Đời	1
Trang Thiểu Nhi	2
Giấc Mơ Của Tôi	3
Nhân Xưng Đại Danh	4
Cô Bé Vé Số	4
Trang Phụ Nữ	5
Độc và Học	6

Welcome

BDH xin đón chào những vị thành viên mới gia nhập trong ban sinh hoạt của trường Lạc Hồng:

Cô Cẩm Châu

Anh Dũng Don Luu

Cô Loan Lee

Điểm Quan Trọng

Staff Appreciation Party

12/18/2010 tại PCC

*Nghi học Mùa Đông –
12/25/2010 & 11/1/2011

Tết Nguyên Đán tại

Lạc Hồng 1/29/2011

*Nghi học Tết Nguyên Đán
2/5/2011

Trường Việt Ngữ Lạc Hồng

Trang Thiều Nhi

Các em học sinh lớp 5

Ngày Lễ Giáng Sinh

Nếu được hỏi em thích nhất ngày lễ nào trong năm thì em trả lời đó là ngày lễ Giáng Sinh. Tuy đó là ngày lễ thuộc về Tôn giáo nhưng ở các nước phương Tây, đặc biệt là nước Mỹ thì đó là ngày lễ lớn nhất trong năm cho toàn quốc.

Bắt đầu từ sau ngày lễ Tạ Ơn là em đã thấy không khí của mùa Giáng Sinh. Mọi người đua nhau mua sắm quà cáp cho người thân và bạn bè. Nhà nhà bắt đầu trang trí xung quanh và ngay trong nhà. Những cành cây đã rụng hết lá được thay bằng những giầy đèn li ti nhấp nháy nhiều màu sắc rực rỡ. Xung quanh viền mái nhà thì được treo những dây đèn có hình dạng như những giọt nước rơi đang bị đóng băng thật sống động. Có những nhà còn trang trí chiếc xe được cưỡi bằng những chú nai trông rất ngộ nghĩnh.

Trong nhà, gia đình em treo trên lò sưởi những chiếc vớ đã được chúng em trang trí. Gia đình em cũng trang trí một cây thông trong nhà.

Anh hai em gắn những đồ trang trí ở phần trên cây thông vì anh là người cao nhất nhà. Em trang trí phần dưới và là phần quan trọng nhất của cây thông. Sau đó chúng em đặt những món quà đã được gói ở phía dưới cây thông.

Vào khoảng thời gian này, em được nghe nhiều bản nhạc Giáng Sinh và thường mặc trang phục với các màu đỏ và xanh lá cây.

Càng gần ngày lễ, không khí càng tưng bừng hơn, người lớn thì được nghỉ làm, còn các em thì được nghỉ học hai tuần từ trước

ngày Giáng Sinh cho đến ngày New year, cho nên đây cũng là dịp để mọi người nghỉ ngơi, tụ họp gia đình và bạn bè.

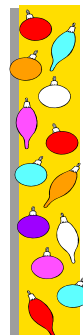
Em nhớ có năm tuyết rơi rất lớn vào dịp này, em và mọi người trong gia đình ra ngoài làm ông già tuyết. Em dùng củ cà rốt làm mũi, những cục đá màu đen làm mắt và miệng, cành cây làm tay và em còn đội nón cho ông già tuyết thật là vui.

Đến ngày lễ, gia đình em tụ tập đông đủ từ ông bà nội ngoại đến cô bác cậu mợ dì và các anh chị em họ cùng bạn bè. Bữa tiệc Giáng Sinh của hầu hết những gia đình Việt nam đều có những món như:

những dây đèn có hình dạng như những giọt nước rơi

chả giò, gỏi, cơm chiên Dương Châu, súp và các món tráng miệng như chè, đông sương, bánh ngọt và trái cây. Sau bữa tiệc, mọi người quay quần trò chuyện, ca hát và cuối cùng là phần mở quà mà ai cũng mong đợi. Lễ Giáng Sinh rồi cũng mong chóng trôi qua để lại trong lòng mọi người những hình ảnh thật đẹp của một kỳ nghỉ đông cuối năm. Em rất thích ngày lễ này vì em được nhận rất nhiều quà và trao quà cho người thân. Em thích ngày lễ này vì em được nghỉ học, được thức dậy trễ và không cần làm bài tập. 🍪

Ngày Lễ Tạ Ơn Với Gia Đình Em

Tuần vừa qua em được nhà trường cho nghỉ học ở nhà để đón Lễ Tạ Ơn mà tiếng Anh gọi là "Thanksgiving", một ngày lễ lớn với truyền thống tốt đẹp và đầy ý nghĩa của nước Mỹ.

Ba mẹ em nhắc nhở rằng là phải biết và nhớ ơn ông bà, cha mẹ đã nuôi nấng lo lắng cho mình từng chén cơm manh áo, nhớ ơn thầy cô dạy dỗ cho mình nên người, ngoài việc cảm tạ Thượng đế đã ban nhiều ơn ích trong suốt một năm qua. Những ngày lễ khác em

cũng rất thích nhưng đối với bản thân và gia đình em lễ Tạ Ơn rất đặc biệt vì hai em gái của em được sinh vào ngày "Thanksgiving" này. Vào ngày lễ này, mẹ em thường nấu thật nhiều món ăn thịnh soạn: một con gà Tây dòn nhân thịt xay, bún tàu, trứng cút, em rất thích món ăn này vì một năm mẹ chỉ nấu một lần thôi, rồi thì chả giò, cơm chiên Dương Châu, cà ri ăn với bánh mì, còn có bánh bột lọc, bánh bèo, bánh tét và

hai cái bánh Sinh Nhật. Cả nhà sum họp đông đủ, mọi người cười nói vui vẻ. Đây là dịp em được gặp lại tất cả anh chị em, con của bác, cô, chú của em. Sau khi ăn xong, mọi người ngồi lại hát bài hát mừng sinh nhật và thường thức bánh.

Em sẽ không bao giờ quên ngày Lễ Tạ Ơn vừa

...nhớ ơn thầy cô dạy dỗ cho mình nên người....

qua với đại gia đình nội em. Em mong chờ mùa lễ năm tới để đại gia đình gặp lại nhau. 🌿

(Tuấn Trần- Lớp 5)

Giấc Mơ Của Tôi.

Xin mượn câu nói của nhà lãnh đạo cuộc đấu tranh vì nhân quyền cho người da màu Martin Luther King Jr. "I Have A Dream" (Tôi Có Một Giấc Mơ) để được bắt đầu cho bài viết của tôi.

Đời người chắc hẳn ai cũng có ít nhất một mơ ước, dù nó cao sang hay hèn mọn, dù nó cầu kỳ hay đơn giản. Giấc mơ của tôi thì rất tầm thường, đó là muốn được trở thành một cô giáo.

Thử nhỏ, lúc còn cắp sách đến trường, ngoài những người thân thương như cha mẹ đã cực khổ nuôi lớn chúng tôi thì thầy cô là những

người mà tôi được gần gũi tiếp xúc hàng ngày và tiếp thu kiến thức. Họ đã tận tình dạy dỗ, giáo dục chúng tôi, mong chúng tôi lớn lên thành người. Những hình ảnh đó đã in đậm trong ký ức của tôi khiến tôi ao ước trở thành một cô giáo để không phụ lòng của họ.

Nhưng đời không như là mơ để ta có thể thực hiện ước mơ của mình. Lớn lên dần trong cuộc sống khó khăn thì tôi càng xa dần với giấc mơ của thời niên thiếu của

mình. Mỗi ngày tôi chỉ còn biết làm việc miệt mài phụ giúp gia đình kiếm đủ hai bữa ăn.

Rồi một biến cố xảy ra với rất nhiều gia đình trong đó có gia đình tôi, chúng tôi được di dân sang Mỹ theo diện nhân đạo của chính phủ Hoa Kỳ. Tưởng rằng sẽ có cơ hội thực hiện lý tưởng của mình, nhưng rồi lại gặp khó khăn về ngôn ngữ đã khiến tôi không còn nghĩ tới giấc mơ của mình ngày nào. Một lần nữa giấc mơ của tôi như tuột khỏi tầm tay.

Ngày tháng trôi qua, cuộc sống của tôi cũng qua đi một cách êm đềm, tôi dường như không còn nhớ đến giấc mơ

năm xưa của mình nữa. Nhưng rồi, như định mệnh đã an bài, tôi tình cờ đến trường Việt Ngữ Lạc Hồng- làm một thiện nguyện viên- tôi gặp được các anh chị trong Ban Điều Hành và ban tổ chức của trường và đã được đề nghị giảng dạy ở đây.

Thật không thể ngờ được, qua bao nhiêu năm

"gìn giữ tiếng mẹ đẻ và nền văn hóa lâu đời của dân tộc Việt"

tháng, giấc mơ của tôi giờ đây cũng trở thành sự thật. Tuy rằng không được đứng trên bục giảng nơi quê hương mình

nhưng những em học trò nơi hải ngoại của tôi là những mầm non của thế hệ tiếp nối, tôi chỉ hy vọng mình có thể truyền đạt cho các em phần hiểu biết ít ỏi của mình trong việc gìn giữ tiếng mẹ đẻ và nền văn hóa lâu đời của dân tộc Việt.

Nỗi vui mừng được đóng góp cho cộng đồng

Việt Nam nói chung, cho trường Việt Ngữ Lạc Hồng nói riêng không thể kể hết, tôi thành thật cảm ơn các thầy cô trong Ban Điều Hành cùng các thầy cô của trường đã động viên và giúp đỡ tôi, cho tôi có cơ hội này. Tôi hy vọng mỗi người chúng ta đều thực hiện được ước mơ của mình..

Phan Bích Nhân.

(Mùa Lễ Tạ Ôn 2010)

*Heal the past,
Live the present,
Dream the future.*

Cảm ơn anh **Richard Châu** cho 5 năm phục vụ tình nguyện tại Lạc Hồng. Đóng góp của anh cho các nhân viên an ninh và đội Lion Dance đã làm cho LH một tổ chức mạnh mẽ và sôi động ... Cảm ơn anh Richard một lần nữa !

Cách xưng hô theo người châu Âu và nước Mỹ thì rất đơn giản, và đã có rất nhiều bài viết phân tích cách xưng hô phong phú và phức tạp của tiếng Việt nhưng các em học sinh đã thấu hiểu được cách áp dụng những đại danh từ này chưa? Cô Hồng, cô giáo lớp 3 trường VNLH đã thường xuyên và có thể nói là không ngao ngán trong việc giảng dạy cho các em học sinh lớp 3 biết cách xưng hô cho đúng khi nói cũng như khi viết. Sau đây là một bài học đơn giản nhưng rất hữu dụng:

NHÂN XUNG ĐẠI DANH TỪ

Chủ từ số ít

I - tôi, con, em, cháu, mình....

You - anh, chị, bạn, ông, bà, chú, cô, dì . . .

He - ông đó, ông ấy, chủ đó, bác ấy, chú ấy, anh ấy, bạn ấy, nó (dùng cho người trẻ tuổi), Minh (tên riêng của phái nam)....

She - bà đó, bà ấy, cô đó, cô ấy, chị ấy, bạn ấy, nó (dùng cho người nhỏ tuổi), Mai (tên riêng của phái nữ)....

It - nó, cái đó, cái ấy (nói về thú vật, món đồ)...

Chủ từ số nhiều

We - chúng tôi, chúng con, bọn em, chúng em, Tôi và Vân (tên của hai hay nhiều người trong đó một người là mình)...

You - các ông, các anh, các bà, các chị, các cô . . .

They - họ, các ông đó, các ông ấy, các cô ấy, chúng nó (dùng cho nhóm người nhỏ tuổi), Minh và Mai (tên riêng của hay nhiều người)...

Cô Bé Vé Số

Buổi chiều tuần lễ trước Giáng Sinh tại Saigon năm 2004, trời chợt đổ cơn mưa như trút nước. Từ Mỹ về thăm nhà, tôi mượn chiếc xe máy của gia đình chạy vòng vòng thăm bạn bè đây đó, hôm đó cũng chỉ còn hai ngày nữa, tôi phải rời Việt Nam trở lại Mỹ, cơn mưa tầm tã bất chợt, tôi vội tạt xe vào một mái hiên nhà trên đường để trú. Cơn mưa Saigon thường nặng hạt nhưng mau tạnh, nhưng cơn mưa này đã kéo dài hơn 10 phút vẫn mờ trời mờ đất, chợt một cô bé gái độ 14-15 tuổi chạy vào trú mưa cùng chỗ với tôi, trên tay em còn cầm một xấp vé số ướt sũng nước, tôi nghĩ thầm "à cô bé này bán vé số, tội nghiệp quá, mưa này vé số ướt hết, làm sao em bán cho ai?"

Cô bé lấm lét nhìn tôi, chợt lên tiếng mời.

-Chú mua dùm con mấy tờ vé số, trời mưa lớn quá, chắc hôm nay con bán ế rồi.

Tôi đã định trong lòng, nay nhân lời mời của cô bé bán vé số bé nhỏ của Saigon, liền mở lời nói thiệt.

-Chú không có sống ở Việt Nam, hai ngày nữa, chú đã rời nước, nên chú không mua vé số, nhưng chú cho con số tiền này.

Vừa nói, tôi vừa dúi hết vào tay cô bé số tiền Việt Nam tôi còn lại trong túi.

Cô bé sững sốt, lăm thẳm câu cảm ơn, rồi chợt khóc òa, chạy ào ra khỏi mái hiên trú mưa, dù trời vẫn đang mưa tầm tã.

Bao nhiêu năm trôi qua rồi, tôi vẫn không hiểu vì sao em khóc, vẫn áy náy trong lòng không biết mình có nói điều gì lỗ lòi? nhưng nước mắt của cô bé bán vé số Saigon buổi chiều hôm ấy, vẫn làm xốn xang lòng tôi cho tới bây giờ.

-Long Châu-

Trang Phụ Nữ

Bánh Đông Sương

Ingredients:

1 can of coconut milk (14oz)
6 cups of water
1 cup of sugar
1 package of Agar-Agar powder (.88 oz) - the telephone brand is best
1 tbsp of pandan leave paste
1 package of instant coffee mix, or mix coffee with condensed milk in 1/2 cup of water.

Directions:

This Bánh Đông Sương is a 3-layer Đông Sương, which consists of a layer of pandan mixture, a layer of coconut milk blend, and a layer of

coffee flavor.

1. Add Agar powder into 6 cups of water
2. Bring the water to boil - turn the heat down - slowly stir the mixture until all blended.
3. Add a can of Coconut milk to the Agar mixture. Let it simmer for 5 minutes.
4. Divide the Agar mixture into 3 parts.
5. Stir in the pandan extract in one part of the Agar mixture, make sure the extract is well blend, and pour into the tray
6. Let it sit for about 5 minutes or until the surface of the mixture is somewhat set - use your clean fin-

ger to touch the surface - don't overset the mixture, it should jiggle when moved as in a jello-like condition.

7. Pour the 2nd part of the remaining Agar mixture on top of the pandan layer - do it very slowly so you don't break the surface. Let it sit for about 5-8 minutes until the surface is set like the first layer.
  8. Mix the coffee mixture into the remaining part of the Agar mixture - stir well, and slowly pour onto of the coconut milk layer. Let it sit until the surface is set -
  9. Refrigerate for at least 2-3 hours.
- Cut into pieces and serve.
Enjoy.

Bánh Bò Nướng

Ingredients:

8 trứng gà
1 ½ cup đường
14 oz of coconut milk (1 lon nước cốt dừa)
14 oz of tapioca (1 gói bột năng)
1 teaspoon pandan leave extract (1 muỗng café lá dứa)
1 teaspoon of vanilla extract (1 muỗng café vanilla)
2 tablespoon of baking powder (2 muỗng canh bột nở)

Cách Làm:

Đánh trứng và đường cho tan đường, đừng đánh quá lâu sẽ làm chai bánh.
Trộn vanilla vào trứng mixture, sau đó để qua một bên.
Hâm nước cốt dừa trong microwave khoảng 2 phút.
Cho đường vào nước cốt dừa, sau đó trộn vanilla và nước lá dứa vào. Quậy cho tan hết đường.
Trộn nước dừa vào tô trứng đường mixture. Quậy cho đều. (Wet ingredients)
Trộn bột năng và bột nở vào một

tô khác. (Dry ingredients)
Từ từ trộn hai vật liệu ướt và khô vào chung nhau cho đều.
Mở lò lên 370 độ.
Thoa dầu vào 2 khay tròn cho bánh không bị dính vào khay khi nguội.
Bỏ 2 khay vào lò để warm up, khoảng 5 phút.
Sau đó, lấy khay ra. Dùng strainer để lọc bột bánh (cake mixture), đổ mixture vào khay.
Nướng bánh trong 20 phút sau đó cho nhiệt độ xuống 350 độ và nướng thêm 20 phút nữa.
Enjoy

Dùng mật ong để chữa bệnh

ARTHRITIS - Mix one part honey to two parts of lukewarm water and add a small level teaspoon of cinnamon powder. Make a paste and massage slowly onto the itching area of the body. It has been found that the pain can recede within a minute or two. Arthritic patients can also benefit from the daily intake morning and evening, of one cup of hot water with two spoons of honey and one small teaspoon of cinnamon powder mixed together. In a recent research program conducted at Copenhagen University, it was found that when the doctors treated their patients with a mixture of one tablespoon honey and half a teaspoon cinnamon powder before breakfast; within a week, out of 200 patients who underwent the treatment, 73 patients were relieved of pain, and within a month most of the patients who could not walk or who had limited mobility due to their arthritis, started walking without pain.

ĐỌC ĐỂ HỌC

Từ khi nhỏ tôi đã thích đọc truyện mặc đầu là Rudyard Kipling's Jungle Book comics trong những tạp chí nhi đồng hằng tháng. Đến khi định cư tại Mỹ qua những năm còn trong Trung Học, và mặc dầu có sự khó khăn giữa ngôn ngữ và cách suy nghĩ nhưng tôi vẫn chịu khó thức trắng đêm để đọc những tác phẩm kinh điển như Jane Eyre, The Little Women, Oliver Twist, Helen Keller Biography, Pride and Prejudice, The Good Earth, The Jungle Book, và Lord of the Flies. Đọc truyện Jane Eyre và The Little Women là vì sở thích riêng, còn những truyện kia thì vì phải đọc cho lớp Anh Văn. Đọc lại những mẫu truyện ngắn trong The Jungle Book đã đem lại kỷ niệm thời thơ ấu ở Việt Nam. Tôi

vẫn nhớ từ lúc còn nhỏ cho tới khi vào Trung Học mỗi khi đọc truyện, tôi thường tưởng tượng đến nhân vật chính trong truyện, họ đang làm gì, hình dung đến những cuộc hành trình đầy chông gai của họ, và rung động trước sự xúc cảm giữa họ và người đối lập. Và tôi cũng có cảm giác như chính mình đang là nhân vật chính, nửa khóc, nửa cười với những nhân vật trong truyện... Khi người đọc có được một truyền cảm mãnh liệt như thế chúng tôi người viết quả là độc đáo, họ biết cách thu hút người đọc và ngộ thay, nếu là hàng ngàn người đọc một câu chuyện thì dĩ nhiên là có hàng ngàn nhân tính khác nhau, sở thích

khác nhau, môi trường cuộc sống khác nhau... nhưng tất cả đều là một, hoàn toàn chia sẻ một nỗi khổ, một tâm tình khó khăn, và đều cùng nhau hy vọng để nhân vật chính trong truyện có được một "happy ending"! Tôi thường nghĩ đời người đã không đủ khó khăn, đau khổ, oái ăm hay sao mà con người lại thích đọc truyện tình éo le, cuộc đời năm chìm bảy nổi... Tại sao con người có thể thông cảm và thấy gần gũi với những mẫu chuyện bi ai, không đường tháo gỡ hơn là những mẫu chuyện có cuộc đời bình an, thông thường? Có lẽ những tác giả nổi tiếng như William Shakespeare và TS Elliot đã thấu hiểu được tâm trạng con người nên họ đã

sáng tác ra những tác phẩm văn học kinh điển có một không hai và tiến hành một con đường văn chương cho những nhà văn khác nối theo gót.

Văn chương và văn hóa của bất cứ một nước nào cũng đều là một kho tàng vô giá. Vì lớn lên tại Mỹ nên tôi không được học qua những tác phẩm kinh điển của Việt Nam, nhưng tôi vẫn thường nghe đến truyện Kiều, thơ Hồ Xuân Hương, v.v... Nghĩ lại tôi rất tiếc đã không được ngồi trong lớp để lắng nghe thầy cô giải thích truyện Kiều. Nói chung, nay đã qua nửa đời người nhưng nếu được thời giờ để cảm một quyển truyện cổ điển vừa đọc vừa suy gẫm chuyện đời thì có lẽ là hạnh phúc biết bao!

Đến đây tôi lại nghĩ đến các em học sinh và tôi mong là tất cả các em học sinh tìm thấy

niềm vui khi cầm một quyển truyện và đọc mê mết, và hy vọng là các em đọc thêm sách với nhiều genres khác nhau để trau dồi thêm kiến thức, Trong những năm qua, phong trào đọc "Harry Potter" đã đem lại sự yêu thích

một kho tàng vô giá

đọc sách cho các em. Một điều rất tốt! Nhưng mong rằng các em tiếp tục mê say đọc những loại sách khác vì "Harry Potter" chỉ là một fraction rất nhỏ trong thế giới văn chương mà thôi!

Như thầy Trung có nói trong bài thầy viết: "Học! Học nữa! Học mãi!"

"Học nhiều sẽ có cái hay là thầy mình còn biết quá ít dù cho đó là trường học hay trường đời".

Tôi xin kết thúc và tiếp nối thêm lời thầy Trung: "Đọc! Đọc nữa! Đọc mãi! Đọc để Học!"

Thảo Jones

CHUYỆN CƯỜI

Có một anh rể người Mỹ cùng vợ về Việt nam thăm gia đình vợ. Về đến nơi anh ta được gia đình vợ tiếp đón rất nồng hậu, đặc biệt là ông bố vợ. Một hôm anh rể đi tắm thì người bố vợ chuẩn bị mọi thứ thật chu đáo, tuy nhiên sau khi tắm người rể tìm mãi không thấy thứ anh cần liền gọi bố vợ:

-Bố, towel (thao), please?

Người bố vợ nghe gọi, nhanh nhẩu chạy đi lấy cái thau thật lớn đem đến nói:

-Đây, thao (thao= thau theo phát âm của người miền nam)!

Anh rể ngẩn tò te.

(Phan Bích Nhân kể lại).

